

Belgia

Rząd federalny w Belgii w 2007 r. wprowadził „podatek ekologiczny” w wysokości 3 euro na każdy kilogram toreb plastikowych jednorazowego użytku, natomiast zwolnione będą z niego torby przydatne do recyklingu jak i ulegające biodegradacji.

Niektóre sieci handlowe, jak np. Delhaize wykorzystały sprawę podatku ekologicznego do tego, aby zaprzestać rozdawania toreb jednorazowego użytku za darmo i zaczęły odpłatnie sprzedawać torby przydatne do recyklingu oraz ulegające rozpadowi.

Bułgaria

Ministerstwo ochrony środowiska i gospodarki wodnej w Bułgarii planuje wprowadzić podatek środowiskowy na torby polietylenowe od 1-ego czerwca 2011 r., początkowo w wysokości 7,7 eurocentów za sztukę, który do 2014 r. zostały stopniowo podniesiony do 28 eurocentów.

Celem jest, aby zaprzestać używania lekkich toreb polietylenowych - zdaniem bowiem ministerstwa to one zanieczyszczają środowisko - i wspomagać rozprzestrzenianie toreb wielokrotnego użytku, np. toreb polietylenowych o grubości powyżej 20 mikronów lub papierowych.

Cypr

Parlament cypryjski 3 marca 2008 r. debatował nad dwoma projektami ustaw. Jedna z nich żądała, aby każda torba plastikowa była biodegradalna, a druga zakazywałaby supermarketom nieodpłatne rozdawanie plastikowych reklamówek.

Na Cyprze używa się rocznie ponad dwa tysiące ton toreb plastikowych. Supermarkety w dalszym ciągu za darmo rozdają klientom reklamówki plastikowe.

Estonia

Obecnie jest w toku projekt ustawy o podniesieniu podatku na torby z tworzyw sztucznych. Zgodnie z nią, koszt torby zostałby podniesiony o 19 eurocentów, czyli do ok. 32 eurocentów za sztukę.

Celem planowanego podatku jest, aby odzwyczaić klientów od używania toreb plastikowych jednorazowego użytku i zachęcić do innych rozwiązań alternatywnych, jak np. używania toreb papierowych lub tekstylnych, albo torebek z tworzyw sztucznych przydatnych do recyklingu.

Francja

Władze francuskie już raz podjęły próbę zakazania sprzedaży i rozprowadzania toreb plastikowych i wszelkich innych opakowań z tworzyw sztucznych nie ulegających degradacji. Z tego to powodu w

2006 r. EuPC wniósł skargę do Komisji Europejskiej, powołując się na wątpliwe korzyści środowiskowe, wymuszoną orientację rynku w kierunku tworzyw sztucznych ulegających degradacji oraz naruszenie unijnych przepisów (Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską i ustawy wtórnej - dyrektywy nr 1994/62/EW o opakowaniach).

Po wniesieniu skargi Komisja Europejska i liczne państwa członkowskie opublikowały swoją szczegółową opinię, po czym Francja zrezygnowała z realizacji tego pomysłu.

Ilość toreb plastikowych rozdanych przez francuskie supermarkety znacznie się obniżyła w ostatnich latach. Wielu uważa, że jest to skutkiem kampanii wprowadzonej na rzecz rozprzestrzeniania toreb przydatnych do recyklingu przez niektóre większe sieci handlowe, np. przez Carrefour.

Niemcy

Podobnie jak w Holandii, w Niemczech za reklamówki plastikowe jednorazowego użytku też trzeba płacić. W wyniku tego kupujący używają przeważnie trwałych toreb wielokrotnego użytku przydatnych do recyklingu oraz koszyków.

Irlandia

Irlandia w 2002 r. wprowadziła „podatek ekologiczny” na torby plastikowe. Ten podatek w oryginalnej wersji obciążał wydatki konsumentów o 15 eurocentów za każdą torbę. Handlowcy ustawowo zmuszeni byli do przeliczenia tego kosztu na kupujących. Tak więc celem tego podatku było, aby zmienić przyzwyczajenia klienta, oraz stworzyć bodziec finansowy do korzystania z alternatyw przyjaznych dla środowiska, zamiast używania toreb plastikowych jednorazowego użytku. Wprowadzenie tego podatku wywarło natychmiastowy efekt w zachowaniu konsumentów: roczne zużycie toreb plastikowych z ok. 328 szt. na osobę (w sumie 1,2 mrd toreb) momentalnie spadło na 21 szt., co oznaczało spadek większy niż 90% (źródło: Ministerstwo Ochrony Środowiska Irlandii). Ten podatek w 2007 r. został podniesiony do 22 eurocentów ponieważ w 2006 r. zużycie worków na osobę wzrosło do 31 sztuk.

Irlandzki „podatek ekologiczny”, jakim obciążono torby plastikowe, ma na celu przede wszystkim zwalczanie zaśmiecania. Prawo irlandzkie nie robi różnicy między torbami ulegającymi biodegradacji a innymi. Zdaniem Ministerstwa Ochrony Środowiska Irlandii proces degradacji toreb plastikowych rozkładających się „i tak jest długotrwały” i z tego powodu „te torby wyrzucone na ulicę lub do śmietnika dalej będą nas kłuć w oczy”.

Irlandia Północna

Irlandia Północna również nosi się z zamiarem opodatkowania reklamówek plastikowych jednorazowego użytku. Jego wysokość będzie 15 pensów za torbę. Odnosnie toreb plastikowych będzie to także pewien „podatek ekologiczny”. Przepis ten został przyjęty 6 grudnia 2010 r. w ramach

ustawy o torbach plastikowych jednorazowego użytku (Single Use Plastic Bags Bill, NIA Bill 8/10), ale wejdzie on w życie dopiero później.

Objaśnienia i załączniki finansowe do ustawy dostępne są na następującej stronie internetowej:
http://www.niassembly.gov.uk/legislation/primary/2010/niabill8_10_efm.htm

Włochy

1 stycznia 2011 r. Włochy zakazały używania toreb „nie ulegających biodegradacji” (a nie toreb plastikowych jednorazowego użytku, jak to przewidywał oryginalny projekt). Zakaz wszedł w życie w następstwie komunikatu ministerstwa ochrony środowiska. Pani minister Stefania Prestigiacomo potwierdziła moc prawną zakazu od pierwszego stycznia, ale jednocześnie zezwoliła sklepom i supermarketom na wykorzystanie istniejących zapasów toreb plastikowych, pod warunkiem, że będą one przekazywane klientom za darmo. Pani minister dodała jeszcze, że zakaz będzie surowo kontrolowany i dołożą wszelkich starań aby go przestrzegano.

Włoskie ministerstwo rozwoju gospodarczego wydało również komunikat wg którego format, grubość i wymiary toreb plastikowych nie są ważne, a jedynym kryterium decydującym o zakazie pewnych typów jest ich materiał. Komunikat powołuje się na normę europejską EN 13432 o materiałach ulegających biodegradacji, o której nie wspomina jeszcze ustawa nr 296/06.

EuPC wniosło do Komisji Europejskiej skargę przeciwko zakazowi (w piśmie z 26 lipca 2010 r.); badanie jest w toku. Są oni w kontakcie z osobami kompetentnymi, wyznaczonymi przez Komisję Europejską do rozeznania sprawy. Osoby te stwierdziły, że oficjalne badanie jeszcze trwa, obecnie przeprowadzane są wewnętrzne przeglądy. Dodały, że badanie prawdopodobnie potrwa do czerwca lub lipca 2011 r. EuPC pragnie zainicjować spotkanie z osobami Komisji Europejskiej zajmującymi się tą sprawą w celu przyspieszenia tego procesu i zajęcia bardziej niż dotychczas aktywnej postawy w tej sprawie.

Łotwa

W Łotwie przedłożono projekt ustawy dot. podniesienia podatku „na rzecz zasobów naturalnych” za reklamówki plastikowe, aby ograniczyć zużycie tych toreb. Projekt ustawy przewiduje obniżenie podatku za reklamówki plastikowe podatne na biodegradację, dążąc do tego, aby tradycyjne torby plastikowe zostały zastąpione torbami z takich tworzyw sztucznych.

Holandia

W Holandii zostanie wprowadzony podobny jak w Belgii „podatek ekologiczny”. Za torby plastikowe jednorazowego użytku konsumenci płacą 25 eurocentów. W wyniku tego używanie reklamówek wielokrotnego użytku rozpowszechniło się w całym kraju.

Polska

W listopadzie 2007 r. rada miejska w Łodzi podjęła uchwałę o zakazie używania jednorazowych toreb plastikowych. W następstwie skargi EuPC i podpierającej ją argumentacji prawnej uznano, że uchwała jest sprzeczna z konstytucją. Po tym inicjator oryginalnej uchwały, pan Krzysztof Piątkowski zorganizował ruch cywilny w celu modyfikacji ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Zebrano 100 tys. podpisów, po czym projekt ustawy został przedłożony do Sejmu.

W Polsce w chwili obecnej istnieją jedynie lokalne przepisy obciążające torby plastikowe różnymi podatkami i ograniczeniami, ale brak jest jednolitej, narodowej regulacji prawnej. W ministerstwie ochrony środowiska trwa obecnie przygotowywanie odnośnego rozporządzenia, które ma być przyjęte w bieżącym roku, a uzyskałoby pełną ważność w 2015 r.

Źródło: EUPC